Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA RAMOWA RADY

z dnia 26 czerwca 2001 r.

w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz dochodów pochodzących z przestępstwa ◄

►**C1** (2001/500/WSiSW)

(Dz.U. L 182 z 5.7.2001, str. 1)

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 234 z 29.8.2006, str. 43 (2001/500)

▼B

DECYZJA RAMOWA RADY

z dnia 26 czerwca 2001 r.

w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków ►C1 dochodów pochodzących z przestępstwa ◄

(2001/500/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. a), c) i e) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 3 grudnia 1998 r. Rada przyjęła wspólne działanie 98/699/WSiSW w sprawie prania brudnych pieniędzy, identyfikacji, wykrywania, zamrażania, zajmowania i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa ([1]).

(2) Należy uwzględnić konkluzje Prezydencji ze spotkania Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15–16 października 1999 r. oraz konkluzje Prezydencji ze spotkania Rady Europejskiej w Wiedniu w dniach 11–12 grudnia 1998 r.

(3) Rada Europejska, stwierdzając, iż poważne formy przestępczości w coraz większym stopniu są związane z podatkami i cłami, wzywa Państwa Członkowskie do udzielania sobie pełnej wzajemnej pomocy prawnej w wykrywaniu i ściganiu tego rodzaju przestępstw.

(4) Rada Europejska zaleca zbliżenie prawa karnego materialnego i proceduralnego w sprawach prania brudnych pieniędzy (w szczególności konfiskaty aktywów) oraz precyzuje, że zakres działalności przestępczej stanowiącej podstawowe przestępstwa przy praniu brudnych pieniędzy powinien być jednolity i dostatecznie szeroki we wszystkich Państwach Członkowskich.

(5) Rada Europejska w Tampere uznała, że jeżeli chodzi o krajowe prawo karne wysiłki dotyczące uzgodnienia wspólnych definicji, zakresu kryminalizacji oraz sankcji powinny, w pierwszym rzędzie, dotyczyć ograniczonej liczby dziedzin o szczególnym znaczeniu, takich jak przestępczość finansowa.

(6) Rada Europejska w Tampere zauważyła, że pranie brudnych pieniędzy należy do samej istoty przestępczości zorganizowanej i powinno być wykorzenione wszędzie tam, gdzie się pojawi. Rada Europejska jest zdecydowana zapewnić podjęcie konkretnych działań mających na celu wykrywanie, zamrożenie, zajmowanie i konfiskatę zysków pochodzących z przestępstwa.

(7) Państwa Członkowskie podpisały się pod zasadami ►C1 Konwencji Rady Europy z 1990 r. o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa ◄, zwanej dalej „Konwencją z 1990 r.”,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

([1]) Dz.U. L 333 z 9.12.1998, str. 1.

▼B

Artykuł 1

Zastrzeżenia w odniesieniu do Konwencji z 1990 r.

Celem zintensyfikowania działań przeciwko zorganizowanej przestępczości Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, by nie wprowadzać lub nie utrzymywać zastrzeżeń w odniesieniu do następujących artykułów Konwencji z 1990 r.:

a) artykuł 2 w zakresie, w jakim przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, którego górna granica zagrożenia jest wyższa niż jeden rok.

   Jednakże Państwa Członkowskie mogą utrzymać zastrzeżenia dotyczące art. 2 Konwencji z 1990 r. w odniesieniu do ►C1 konfiskaty dochodów pochodzących z przestępstw podatkowych ◄ wyłącznie w celu zachowania możliwości przepadku takich korzyści, zarówno na szczeblu krajowym, jak i w ramach współpracy międzynarodowej, na podstawie instrumentów prawa krajowego, wspólnotowego oraz międzynarodowego regulującego dochodzenie wierzytelności fiskalnych;

b) artykuł 6 w odniesieniu do poważnych przestępstw. Takie przestępstwa w każdym przypadku obejmują przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności lub co do których można orzec zastosowanie środka zabezpieczającego, którego górna granica zagrożenia jest wyższa niż jeden rok, lub, jeżeli chodzi o państwa, których system prawny przewiduje minimalne zagrożenie dla czynów zabronionych, są to przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności lub co do których można orzec zastosowanie środka zabezpieczającego na czas nie krótszy niż sześć miesięcy.

Artykuł 2

Kary

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki, zgodne ze swoim systemem kar, w celu zapewnienia, że przestępstwa określone w art. 6 ust. 2 lit. a) i b) Konwencji z 1990 r., określone w art. 1 lit. b) niniejszej decyzji ramowej, zagrożone zostają karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż 4 lata.

Artykuł 3

Konfiskata równowartości

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, że jego ustawodawstwo oraz ►C1 procedury dotyczące konfiskaty dochodów pochodzących z przestępstw pozwolą ◄ także, przynajmniej w przypadkach, w których nie jest możliwe zajęcie tych dochodów, na konfiskatę mienia o wartości odpowiadającej takim dochodom, zarówno w ramach postępowań czysto krajowych, jak i postępowań wszczętych na wniosek innego Państwa Członkowskiego, w tym także na podstawie wniosków o wykonanie zagranicznych nakazów konfiskaty. Państwa Członkowskie mogą wyłączyć jednak możliwość konfiskaty majątku, którego wartość ►C1 odpowiada dochodom pochodzącym z przestępstwa ◄, w razie gdy wartość ta byłaby mniejsza niż 4 000 EUR

►C1 Wyrazy ◄„mienie”, ►C1 „dochody” i ◄„konfiskata” mają takie samo znaczenie, jak w art. 1 Konwencji z 1990 r.

▼B

Artykuł 4

Rozpoznawanie wniosków o wzajemną pomoc

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wszystkie wnioski pochodzące z innych Państw Członkowskich dotyczące identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty były rozpatrywane z takim samym pierwszeństwem, jakie przyznaje się tego rodzaju działaniom w postępowaniach krajowych.

Artykuł 5

Uchylenie obowiązujących przepisów

Artykuły 1, 3, 5 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2 wspólnego działania 98/699/WSiSW zostają uchylone.

Artykuł 6

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie przyjmują środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji ramowej przed dniem 31 grudnia 2002 r.

2. Do dnia 1 marca 2003 r. Państwa Członkowskie przekażą Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów transponujących do ich krajowego porządku prawnego obowiązki wynikające dla nich z niniejszej decyzji ramowej oraz, w razie potrzeby, notyfikacje wynikające z art. 40 ust. 2 Konwencji z 1990 r. Na podstawie tej informacji oraz pisemnego sprawozdania Komisji Rada upewnia się, do dnia 31 grudnia 2003 r., w jakim zakresie Państwa Członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 7

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza decyzja ramowa stosuje się do Gibraltaru, gdy tylko stosowanie Konwencji z 1990 r. zostanie rozszerzone na Gibraltar.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym.